

DAVID WILKERSON – A MEGBOCSÁTÁS HATALMA.

(„The Power of forgiveness”. July 25, 2005)

A megbocsátás nem egy egyszeri tett, hanem egy életre szóló módszer azzal a céllal, hogy Krisztus minden áldásában részesülhessünk. „Én pedig (azt) mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, hogy fiaii legyetek égi Atyátoknak, aki a napját kelti (fölhossa) gonoszokra és jókra egyaránt, esőt ad igaz(ságos)aknak is, igaz(ság)talánoknak is.” (Máté 5,44-45)

Jézus szerint mi nem válogathatunk abban, hogy kinek bocsátunk meg. Nem mondhatjuk: „Te annyira megbántottál engem, hogy nem fogok megbocsátani neked.” Krisztus mondja nekünk: „Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nemde a vámszedők is ugyanezt teszik?” (5,46)

Nem számít, hogy mire neheztelünk. Ha ragaszkodunk ehhez, meg fogja mérgezni életünk minden részét. A meg nem bocsátás egy lelki éhséget okoz, gyengeséget, hitünk elvesztését, és kínozni fog nemcsak minket, hanem azokat is, akik körülöttünk élnek.

Ötven éves szolgálatom alatt láttam, hogy micsoda pusztítást okoz ez azok életében, akik megtagadják a megbocsátást valakitől. Egyszer láttam egy embert, aki hirtelen meghalt a keserűség által okozott szívrohamban, mert képtelen volt megbocsátani. Valaki megbántotta őt, és soha többé nem felejtette el a sértést. Az egyik percben dühöngve szorította ökölbe a kezeit, és érzései úgy áthatolták egész lényét, hogy élettelen teste hirtelen összeesett íróasztala felett.

Másrészt viszont láttam a megbocsátó lélek dicsőséges erejét is. A megbocsátás életet alakít át, és megnyitja a mennyek ablakait. Túlcsordítja „poharunkat” teljes békével, és örömmel a Szent Szellemben. Jézus tanítása ezzel a témával kapcsolatban nagyon is speciális, és ha szeretnél az áldásnak ezen a csodálatos területén járni, akkor kövesd szavait és fogadd el, amit mond!

A megbocsátás nem egy érdem Istentől.

Jézus megmondta: „Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.” (6,14-15) Ne értsd ezt félre, Isten nem alkudozik velünk, nem mondja azt, hogy „Mivel megbocsátottál másoknak, én is megbocsátok neked.” Mi soha nem leszünk képesek megvásárolni Isten bocsánatát. Csak Krisztus kiontott vére érdem a bűn megbocsátására.

Jézus szavainak lényege inkább az hogy: „Teljes bűnbánatotok megköveteli, hogy ti is megbocsássatok másoknak.” Ha ragaszkodtok a meg nem bocsátáshoz, akkor igazából nem vallottátok be bűneiteket. Az igazi megtérés azt jelenti, hogy bevalljátok, és hátat fordítotok minden mások iránti neheztelésnek, keresztre feszítve a mások iránti keserűségetek legparányibb nyomát is. Akármi kevesebb nem lesz igazi megtérés.”

Ez együtt jár a Hegyi Beszédben mondottakkal: „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.” (Máté 5,7) Amit tehát mond: „Bocsáss meg másoknak, hogy részese lehess az áldásoknak, amelyek azzal az örömmel járnak, hogy Isten gyermeke vagy. Isten ezután rád ömleszti szeretetét. Jézus mondta: „Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék és imádkoztatnak azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.” (5,44-45) Vagyis „a megbocsátás visszatükrözi Isten gyermekeinek igazi természetét. Amikor megbocsátasz, feltárod az Atya természetét a világ előtt.”

„még inkább többet tegyetek, szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót, és adjatok kölcsön, semmit ne reméljeteK érte (semmi viszonzást ne várjatok), és sok lesz a jutalmatok (béretek), és a

Magasságos(nak) fiai lesztek, mert Ő jóságos a hálátlanokhoz (és) gonoszokhoz is. Legyetek irgalmasok, mint ahogyan Atyátok (is) irgalmas (könyörületes), és nehogy ítélkezzetek és akkor titeket sem ítélnék meg, és ne ítéljete el senkit, és akkor benneteket sem ítélnék el. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak (ti is bocsánatot nyertek). Adjatok, nektek is adni fognak (akkor ti is kaptok): szép mértékkel megtömöttek, megrázottan, megtetézett (túlsordulón) mérnek öletekbe, mert amilyen mértékkel (ti) mértek, olyannal mérnek viszont majd nektek is.” (Lukács 6,35-38)

A parancsolat az, hogy ellenségeinknek meg kell bocsátani.

Jézus szerint az ellenség az, aki kárhozzát minket, gyűlöl minket, kihasznál és üldöz minket. (Lásd Máté 5,44) Eszerint nemcsak a világban van ellenségünk, hanem néha még a gyülekezetekben is, és talán még a sírban is.

Beszélgettem egy keresztény hívő asszonnyal, aki évekig meg nem bocsátást hordozott magában apja ellen. Apja már rég meghalt, de ez a nő képtelen volt megbocsátani neki azt, hogy évekig durva bánásmódban részesítette lányát. Ez aztán mélyen a keserűség gyökerét növelte benne, ami lassan egész életére kihatott. Öröme Krisztusban lassan megsemmisült és úgy látszott, hogy imáit az egek visszautasították, mintha az ég bronzból lett volna. Idővel állandó nyugtalanságban élt és mély zavartság képződött lelkében.

Végül szorgalmasan kezdte olvasni az Igét és Jézus szavai megítélték őt. Lassan, felülkerekedett keserűségén. Ma ez az asszony az áldások „birodalmában” él, mert Krisztusban talált erőt, hogy megbocsásson apjának. Ezt mondta, „Odaadtam az Úrnak a meg nem bocsátás szellemét és nem tudom elmondani, hogy micsoda öröm töltötte be életem. Köszönöm Istennek, éreztem a megbocsátás erejét magamban.”

Gondolok a rémes fájdalomra is, amit az elválás okoz a házastársakban és a keserűségre, ami ezt követi. Sokan, akik átmentek az elváláson azt mondják, hogy rosszabb, mint a halál, mert gyakran régi barátok és szeretett személyek változnak keserű ellenségekké. Szolgálatunk tragikus leveleket kap keresztény férfiakról és nőkről, akiket házastársuk elhagyott és gyűlöletes ellenségekké váltak, készen állva még a család megmaradt tagjainak elpusztítására is.

Ezek borzalmas, fájdalmas tragédiák, de Isten akkor sem engedi meg a meg nem bocsátást. Mennyi alkalommal hallottuk a hűvös szavakat valakitől, aki átment az elválás tragédiáján? „Nem tudok megbocsátani neki.” „nem tudod elképzelni, hogy mit tett!” „Megvannak az okaim.” De ezek egyike sem lesz elfogadható az „ítélet Napján” Az ilyen meg nem bocsátás bezárja az egeket akármelyik személy életében még ma is.

Isten Igéje szerint négy követelmény van a megbocsátásról:

1. Először Pál írt le két követelményt a megbocsátásról:

„Viseljétek el egymást és legyetek kegyelmesek egymáshoz, ha valakinek valaki ellen panasza volna. Ahogy az Úr kegyelmet adott nektek, úgy kegyelmezzetek ti is.” (Kolossé 3,13) Elszenvetni és megbocsátani két különböző dolog. „Elszenvedni” azt jelenti, hogy abbahagyjuk, megszüntetjük a bosszúállás minden tervét, minden tettét és gondolatát. Más szóval, „Ne próbáld a dolgot saját kezvedbe venni, inkább szenvedd el a sérelmet. Fektesd le a dolgot, és hagyd ott.”

De az „elszenvedés” nemcsak egy Újszövetségi ötlet. A Példabeszédekben olvassuk: „Ne mondd: Ahogy ő bánt velem, én is úgy bánok vele, megfizetek mindenkinek cselekedete szerint!” (Példabeszédek 24,29) Erre egy jó példa Dávid élete.

Sámuel 1. könyvében, Dávidot a bosszúállás dühében találjuk az egyik gonosz ember ellen kinek neve Nábál volt. Dávid és emberei Nábál hatalmas nyáját hónapokig őrizték és mindazon idő alatt nem ölték le egyetlen bárányt sem. Most Dávid Saultól való menekülésben, egy barlangban bujdosott követőivel

és éhesek voltak. Dávid elküldte néhány képviselőjét Nábálhoz azzal a kéréssel, hogy adjon Dávid embereinek egy pár juhott.

De Nábál kinevette a követeket mondván: „Ki ez a Dávid? Nem más mint egy elszökött szolga.” Amikor Dávid ezt meghallotta dühében 200 embert összegyűjtött és Nábál háza felé indult, hogy megölje őt, esküdözve, „Isten engem úgy segítjen, hogy elszámolok vele.”

De mikor Nábál felesége, Abigail meghallotta ezt, gyorsan közbenjárt. Felpakolta szamarát élelemmel és Dávid táborában megállította a harcost ezekkel a szavakkal, „Óh uram! Kérlek, ne törődjék az én uram Nábállal, ezzel a kegyetlen emberrel...él az Úr és él a te lelked, hogy az Úr megakadályozott téged hogy gyilkosságba ne essél és ne saját kezeddél szerezz magadnak elégtételt...az én uramnak bizonyára maradandó házat épít az Úr, mert az Úr harcait harcolja az én uram és gonoszság nem találtaik tebened az életedben.” (Lásd: 1. Sámuel 25. fejezetét)

Egy másik esetben is alkalma volt Dávidnak a bosszúra, amikor az alvó Saul megtalálta éjszaka ugyanabban a barlangban, ahol ő is szokott rejtőzni. Dávid követői sürgették őt, „Ez Isten szerint lett elrendelve, elhozta Saul, hogy öld meg és bosszuld meg magad.” De Dávid inkább elszenvetve a sértést és csak egy kis darabot vágott le Saul köntöséből bizonyítékul arra, hogy meg tudta volna ölni a királyt. Ilyen bölcs Isten módszere, hogy ellenségeinket szégyenbe hozza. Ez volt az eset itt is, mert amikor Dávid megmutatta a köntösből kivágott darabot, akkor Saul így válaszolt, „Te igazságosabb vagy én nálam, mert jót cselekedtél velem, én pedig rosszal fizettem neked.” (24,17) Saul keserű szíve megpuhult Dávid iránt.

A megbocsátás ereje még a gyűlölettel teli ellenséget is szégyenbe hozza, mert az emberi szív nem képes megérteni egy tisztán, szeretetből adott választ.

2. Az „elszenvedéshez” egy szívből eredő „megbocsátást” kell hozzáadni.

Most elérkeztünk a megbocsátáshoz, amely két parancsolatot foglal magában. Szeresd ellenségeidet és imádkozz értük. „És mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, jót tegyetek azokkal, akik gyűlölnék titeket és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.” (Máté 5,44)

Egy öreg bölcs lelkész mondta egyszer: „Ha tudsz az ellenségedért imádkozni, akkor minden mást is képes leszel megtenni érte.” Ezt a saját életemben is igaznak találtam. Amint imádkozom azokért, akik megsértettek engem, Krisztus kezdi elvenni fájdalmamat és arra irányuló vágyamat, hogy védekezsem és hogy megbosszuljam magam. És amint ez történik, azt találom magamban, hogy kérni kezdem az Urat: „Uram, mi az akaratom, mit tegyek, hogy megjavítsam a kapcsolatot ezzel a személlyel?” Néha arra irányít, hogy hívjam fel azt a személyt telefonon, vagy írjak egy levelet, vagy találkozzam vele személyesen. Amikor hangjának engedelmességek, lelkem békeséget talál.

Természetesen, Jézus soha nem ígérte azt, hogy a megbocsátás könnyű lesz. Mikor megparancsolta, „Szeressétek ellenségeiteket”, a görög szó, hogy „szeretet”, nem gyengédséget, hanem erkölcsi megértést jelent. Egyszerűen, megbocsátani valakinek nem egy emberi gyengédséget, hanem egy erkölcsi határozatot jelent arra nézve, hogy megtagadjuk a gyűlölet lakozását a szívünkben.

Képzeld el a mély, mély sérelmet, amit az egyik fiatal tanítvány hordozott szívében. Mikor a Biblia Iskolába kért felvételt, írta, hogy szülei elváltak és anyja kapott jogot a két fiatal gyermek felügyeletére.

Mikor négy évesek lettek az anya két kis bőrdöt megpakolt dolgaikkal és kitétte a fiúkat az ajtó küszöbére és mondta, „soha ne jöjjetek vissza” A két testvér az utcán üldögélt zavarodva és mély fájdalomban. Végül az apjuk eljött értük és ez a fiú évekig gyűlölte anyját mivel nem akarta őket felnevelni. Évekig szenvedett ezzel a keserűséggel, képtelen volt megbocsátani anyjának.

Végül, mikor tizenhárom éves lett egy gyülekezeti nyári táborban befogadta Krisztust szívébe. Isten beszélt hozzá, „Ha megbocsátasz anyádnak és kezdesz imádkozni érte, megváltoztatom őt.” Kezdett imádkozni és az Úr lassan kezdte az anyát megváltoztatni. A fiú kezdte anyját szeretni és hat hónapon belül ez az anya is befogadta Krisztust szívébe.

Örömmel telt el, hogy ez a fiatalember iskolánkban van, és készül evangelizálni a következő fiatal nemzedéket. Első kézből ismeri a bocsánatadás hatalmas erejét.

3. Meg kell tanulnunk magunknak is megbocsátani.

Számomra ez a legnehezebb, hogy magamnak meg tudjak bocsátani. Mint keresztények mi hamarabb nyújtjuk az Úr kegyelmét a világnak, de szűkösen adagoljuk ki magunk számára.

Gondolj csak Dávidra megint. Házasságtörést követett el és aztán megölette a férjét, hogy betakarja saját bűnét. Mikor bűne fel lett fedezve, Dávid megbánta bűnét és az Úr Náthánt, a prófétát küldte azzal az üzenettel: „Bűnöd meg lett bocsátva” Mégis habár Dávid tudta, hogy meg lett bocsátva elvesztette örömét az Úrban. Így imádkozott: „Hallass velem vígságot és örömet, újjongjanak a csontok, melyeket összetörtél. ... Add vissza nekem üdvöd vígságát, és készséges szellemmel támassz engem.” (Zsolt. 51,10.14)

Miért volt Dávid lelkileg felzavart még a megbocsátás után is? Ő egy megigazult ember volt az Úr előtt és Isten bocsánatának ígérete békével töltötte el. Mégis lehetséges, hogy habár bűnünk ki lett törölve Isten könyvéből, de nem öntudatunkból. Dávid indító oka arra, hogy ezt a zsoltárt megírja az volt, hogy öntudatát megtisztítsa a bűn ítéletétől. Dávid képtelen volt megbocsátani önmagának. Szenvedte bűnének következményét, egy saját maga felé irányított megbocsáthatatlanságért és ez az öröm elvesztését jelentette. Értsük meg, hogy az Úr öröme a bocsánat elfogadásának gyümölcse.

Évekkel ezelőtt nagy hatással volt rám Hudson Taylor, a kínai belföldi misszió (Chinese Inland Mission) megalapítójának élettörténete. Taylor az egyik leghatásosabb misszionárius volt, aki számos egyesületet alapított meg Kína terjedelmes belső területein. Egy Istenfélő, imádságos ember volt. Mégis évekig örömtelenül szolgált. Levertnek érezte magát lelki küzdelmekkel, hitetlenség gondolataival. Lelki ismeretét titkos vágyak kínozták és évekig örömtelenül szolgált. Londonban élő testvérével való levelezésben bevallotta, „Gondolatokkal vagyok leterhelve, hogy az Úrnak nem tetsző munkát folytatok itt. Lelkemben és elmémben csata folyik. Gyűlölöm magam, bűnöm és gyengeségem.”

Ezután, 1869-ben Hudson Taylor egy forradalmi változáson ment át. Azt látta, hogy Krisztusban volt minden áldás, amire Taylor-nak szüksége volt, de minden könnyével és vezeklésével nem volt képes eltulajdonítani azokat az áldásokat. Írta testvéreinek, „Nem tudom, hogy miképpen vehetem birtokba mindazt, amit Krisztus megígért”. Taylor felismerte, hogy csak egy út van Krisztus teljességének birtokba vételére: hit által. Így elhatározta, hogy hitét akarattal felserkenti, de ez a próbálkozás is sikertelen volt. Végül, legsötétebb órájában a Szent Szellem egy felvilágosítást adott: a hit nem igyekvéssel, hanem Isten ígéreteiben való megbékélt nyugalommal jön. Ez a titok arra, hogy Krisztus áldásait magunkévá tegyük.

Ezután Taylor elkezdte Jézus ígéreteit ismételni magában: „Maradjatok bennem, aki bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt.” „Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.” Ha nem is hiszel, hűséges maradok hozzád.” Taylor ezután nem utánozta Jézust, hanem ehelyett Jézus ígéreteiben nyugodott meg, hogy mindig együtt van vele. Írta testvéreinek: „Isten halottnak lát engem és a keresztnél eltemetve, ahol Krisztus meghalt értem. És most azt kéri tőlem, hogy lássam magam ugyanúgy, mint ahogyan Ő lát engem. Így nyugszom győzelmében melyet vére megnyert számomra, és ezt így fogadom el. Képes vagyok bűnre ugyanúgy, mint azelőtt, de amint gyorsan bevallom bűneim, hiszem, hogy azonnal meg vannak bocsátva.”

Taylor megbocsátott magának azokért a bűnökért melyeket Krisztus már régen a „tengerbe hajított”. És mivel Isten ígéretein nyugodott, képes volt egy örömteli szolga lenni, minden gondját az Úrra vetve. Ez az a hely, ahol mi is szövetségbe lépünk Istennel: megnyugodva hozzánk szóló szavaiban és ígéreteire támaszkodva.

Végül is van egy kérdésem hozzátok.

Hiszitek, hogy az elmúlt évek és hónapok bűnei meg lettek bocsátva, hogy bevallottátok azokat és elfogadtátok a bocsánatot. De hiszitek-e ugyanezt a tegnapi bűnökről? Mint Hudson Taylor, bevallottátok azokat gyorsan és hiszitek, hogy azonnal bocsánatot kaptatok?

Isten soha nem helyez egy időszakot a vallomás és megbocsátás közé. „Mikor kiáltottam, meghallgattál és felbátorítottál engem, lelkembe erőt töltöttél.” (Zsolt 138,3) „Ne emlékezzél meg atyáink gonoszágáról, siessen elénk irgalmasságod, mert nagyon nyomorultak lettünk.” (Zsolt. 79,8) a héber szó „siess” azt jelenti, „küld el kegyelmedet gyorsan, azonnal.”

Mondjátok, milyenek reggeleitek vannak? Talán valami sötét felhővel ébredtek fel? Bűn érzésével ébredtek és azonnal kezdtek visszagondolni hibáitokra, sikertelenségekre? Talán az első gondolatok gyengeség és bűnösség? Isten ígéje azt akarja, hogy reggeled olyan legyen, mint a zsoltáros éneke, „Énekeljétek az Úrnak, áldjátok az Ő nevét; hirdessétek napról-napra az Ő szabadítását.” (Zsolt. 96,2) Isten kegyelme új minden reggel. Mindegy, hogy mit tettél tegnap, vagy még ebben az órában is; mikor szívből bevallod vétkeidet Krisztus tisztító vére alá helyezted azt.

Ha hiszel az ilyen percről percre való kegyelemben, ha elhiszed, hogy Isten sokkal hamarabb meg akar bocsátani neked, mint te azt bevallod, akkor kelj fel reggel és mondd az ördögnek: „Ez életem első napja. Hátrahagyom a múlt dolgait, a múltbeli hibáimat, sikertelenségeimet és előre törekszem egy új kezdettel. A mai nap az Úr üdvösségének napja!

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

Forrás: www.tsculpitseries.org

Közzétéve a World Challenge engedélyével. P. O. Box 260, Lindale, Texas 75771, USA.